

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

EMİNE ADIGÜZELMAN BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2014/10625

Karar Tarihi : 12/1/2017

Başkan : Engin YILDIRIM

Üyeler : Recep KÖMÜRCÜ

Celal Mümtaz AKINCI

Muammer TOPAL

Recai AKYEL

Raportör : Kamil KAYA

Başvurucu : Emine ADIGÜZELMAN

Vekili : Av. Arif BAŞŞI

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, boşanma davasında delillerin hatalı değerlendirilmesi sonucunda verilen kararın adil olmaması ve bir kısım talebin gerekçesiz reddedilmesi nedenleriyle adil yargılanma hakkının ihlal edildiği iddialarına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 26/6/2014 tarihinde Malatya 2. Aile Mahkemesi (Mahkeme) vasıtasıyla yapılmıştır. Başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesi neticesinde başvurunun Komisyona sunulmasına engel teşkil edecek bir eksikliğin bulunmadığı tespit edilmiştir.

3. İkinci Bölüm İkinci Komisyonunca 25/11/2014 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

4. Bölüm Başkanı tarafından 25/3/2016 tarihinde, başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

5. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, başvuruya ilişkin görüş sunmamıştır.

III. OLAY VE OLGULAR

A. Olaylar

6. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özetle şöyledir:

7. Başvurucu aleyhine 14/12/2011 tarihinde eşi tarafından boşanma davası açılmıştır. Başvurucu da aynı dosya üzerinden karşı dava yoluyla boşanma, maddi ve manevi tazminat, tedbir nafakası ve ziyet eşyası alacağı taleplerinde bulunmuştur.

8. Dava kapsamında davacı ve davalının tanıkları dinlenmiş, tarafların sosyal ve ekonomik durumları araştırılmış, ziynet alacağı talebi yönünden kuyumcu bilirkişiden rapor alınmıştır.

9. Mahkeme 19/4/2013 tarihli ve E.2011/932, K.2013/275 sayılı kararı ile asıl ve karşı davanın ayrı ayrı kabulü ile tarafların boşanmalarına, başvuru için dava süresince takdir edilen 300 TL tedbir nafakasının karar kesinleşinceye kadar devamına, başvuru maddi ve manevi tazminat ile ziynet alacağı taleplerinin reddine karar vermiştir. Gerekçeli kararın ilgili kısmı şöyledir:

“Davacı- karşı davalı vekili tarafından mahkememize verilen 14/12/2011 tarihli dava dilekçesinde bildirdiği sebeplerle müvekkilinin davalı-karşı davacıdan boşanmasına ve karşı davacının davasının reddine karar verilmesini dava ve talep etmiş[tir].

Davalı- karşı davacı vekili tarafından mahkememize verilen 11/01/2012 tarihli karşı dava dilekçesinde bildirdiği sebeplerle davacının davasının reddine kendi davalarının kabulüne karar verilmesini dava ve talep etmiş[tir].

Açılan dava M.K.nın 166/1. maddesine dayalı açılmış boşanma davasıdır.

T.M.K.nın 166/1. fıkrasında, “Evlilik birliği, ortak hayatı sürdürmeleri kendilerinden beklenmeyecek derecede temelden sarsılmış olursa, eşlerden her biri boşanma davası açabilir.” hükmü, 185. maddesinde “Evlenmeyle eşler arasında evlilik birliği kurulmuş olur. Eşler, bu birliğin mutluluğunu el birliğiyle sağlamak ve çocukların bakımına, eğitim ve gözetimine beraberce özen göstermekle yükümlüdürler. Eşler birlikte yaşamak, birbirine sadık kalmak ve yardımcı olmak zorundadırlar.” hükmü, 186/3. maddesinde ise “Eşler birliğin giderlerine güçleri oranında emek ve mal varlıkları ile katılırlar.” hükmü düzenlenmiştir. Dinlenen taraf tanıkları beyanlarından da anlaşılacağı üzere tarafların artık bir araya gelmelerinin zor olduğu ve evlilik birliğinin kendisine yüklediği sorumlulukları yerine getirmediği anlaşılma, evlilik birliğinin temelden sarsıldığı sübut bulmuştur.”

10. Başvurucu tarafından boşanma hükmü dışındaki yönlerden temyiz edilen bu karar, Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 15/1/2014 tarihli ve E.2013/18298, K.2014/502 sayılı ilamı ile onanmıştır. Onama ilamının ilgili kısmı şöyledir:

“Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda mahalli mahkemece verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen hüküm davalı-davacı (kadın) tarafından kusur belirlemesi, tazminatların reddi, nafakalar ve ziynetler yönünden temyiz edilmekle, evrak okunup gereği görüşülüp düşünüldü:

Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı delillerle kanuni gerektirici sebeplere ve özellikle davalı-davacı kadının miktar da belirtmek yoksulluk nafakası isteminin olmadığına anlaşılmasına göre, yerinde bulunmayan temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun olan hükmün ONANMASINA ... karar verildi.”

11. Başvurucunun karar düzeltme talebi, aynı Dairenin 7/5/2014 tarihli ve E.2014/8278, K.2014/10510 sayılı ilamı ile reddedilmiştir.

12. Nihai karar başvuruca 27/5/2014 tarihinde tebliğ edilmiş, başvuruca 26/6/2014 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

B. İlgili Hukuk

13. 22/11/2011 tarihli ve 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun 166. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Evlilik birliği, ortak hayatı sürdürmeleri kendilerinden beklenmeyecek derecede temelinden sarsılmış olursa, eşlerden her biri boşanma davası açabilir."

14. 4721 sayılı Kanun'un 169. maddesi şöyledir:

"Boşanma veya ayrılık davası açılınca hakim, davanın devamı süresince gerekli olan, özellikle eşlerin barınmasına, geçimine, eşlerin mallarının yönetimine ve çocukların bakım ve korunmasına ilişkin geçici önlemleri resen alır."

15. 4721 sayılı Kanun'un 174. maddesi şöyledir:

"Mevcut veya beklenen menfaatleri boşanma yüzünden zedelenecek kusursuz veya daha az kusurlu taraf, kusurlu taraftan uygun bir maddi tazminat isteyebilir."

Boşanmaya sebep olan olaylar yüzünden kişilik hakkı saldırtıya uğrayan taraf, kusurlu olan diğer taraftan manevi tazminat olarak uygun miktarda bir para ödenmesini isteyebilir."

16. 4721 sayılı Kanun'un 175. maddesi şöyledir:

"Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan mali gücü oranında süresiz olarak nafaka isteyebilir."

Nafaka yükümlüsünün kusuru aranmaz."

17. 12/1/2011 tarihli ve 6100 Sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 133. maddesi şöyledir:

"(1) Karşı dava, cevap dilekçesiyle veya esasa cevap süresi içinde ayrı bir dilekçe verilmek suretiyle açılır."

(2) Süresinden sonra karşı dava açılması hâlinde, mahkeme davaların ayrılmasına karar verir."

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

18. Mahkemenin 12/1/2017 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Başvurucunun İddiaları

19. Başvurucu, aleyhine açılan boşanma davasına karşı dava açarak boşanmanın yanı sıra nafaka, tazminat ve ziynet alacağı taleplerinde bulunduğunu, yargılama sonunda boşanma dışındaki taleplerinin reddine karar verildiğini, bu kararın eksik araştırma ve hatalı değerlendirme ile verildiğini, kararın gerekçesiz olduğunu, sunduğu delillere ve lehine olan tanık beyanlarına neden itibar edilmediğinin gerekçeli kararda açıklanmadığını, lehine hükmedilen nafaka miktarının düşük olduğunu, boşanmaya sebep olan olaylarda davacıyla eşit kusurlu sayılması için yeterli delil bulunmadığını, tazminat ve ziynet alacağı taleplerinin haksız reddedildiğini belirterek Anayasa'nın 2., 5., 10., 12., 17., 20., 36. ve 60. maddelerinde düzenlenen ilke ve hakların ihlal edildiğini ileri sürmüştü; yargılamanın yenilenmesi talebinde bulunmuştur.

B. Değerlendirme

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

20. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder (*Tahir Canan*, B. No: 2012/969, 18/9/2013, § 16).

21. Başvurucu, Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının yanı sıra farklı maddelerde yer alan ilke ve hakların da ihlal edildiğini ileri sürmüş ise de başvurusunun şikâyetinin özünün, karşı dava yoluyla ileri sürdüğü taleplerinin hatalı değerlendirme sonucunda reddedilmesiyle adil olmayan karar verildiği ve bir kısım talebinin gerekçesiz reddedildiğine ilişkin olduğu anlaşılmaktadır.

22. Öte yanda başvuru, eksik araştırma ile karar verildiğini iddia etmekle birlikte dava kapsamında talep ettiği hangi araştırmanın yapılmadığı veya toplanmasını istediği hangi delillerin toplanmadığı konusunda somut bir iddia ortaya koymamıştır.

23. Bu itibarla başvurusunun iddiaları adil yargılanma hakkı kapsamında değerlendirilmiş olup karşı dava dilekçesindeki bir kısım talebinin gerekçesiz reddedildiğine ilişkin iddiası gerekçeli karar hakkı yönünden, hatalı değerlendirme sonucunda adil olmayan karar verildiğine ilişkin iddiaları ise yargılamanın sonucu itibarıyla adil olmadığına ilişkin iddialar başlığı altında incelenmiştir.

a. Yargılamanın Sonucu İtibarıyla Adil Olmadığına İlişkin İddialar

24. Başvurucu, hatalı değerlendirme sonucunda boşanma dışındaki taleplerinin reddine karar verildiğini, lehine hükmedilen nafaka miktarının düşük olduğunu, boşanmaya sebep olan olaylarda davacıyla eşit kusurlu sayılması için yeterli delil bulunmadığını, tazminat ve ziynet eşyası taleplerinin haksız reddedildiğini belirterek anayasal haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

25. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrası şöyledir:

“Bireysel başvuruda, kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlarda inceleme yapılamaz.”

26. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasının ilgili kısmı şöyledir:

“Mahkeme, ... açıkça dayanaktan yoksun başvuruların kabul edilemezliğine karar verebilir.”

27. 6216 sayılı Kanun'un 48. maddesinin (2) numaralı fıkrasında açıkça dayanaktan yoksun başvuruların Mahkemece kabul edilemezliğine karar verilebileceği belirtilmiştir. Anayasa'nın 148. maddesinin dördüncü fıkrasında ise açıkça dayanaktan yoksun başvurular kapsamında değerlendirilen kanun yolunda gözetilmesi gereken hususlara ilişkin şikâyetlerin bireysel başvuruda incelenemeyeceği kurala bağlanmıştır.

28. Anılan kurallar uyarınca ilke olarak derece mahkemeleri önünde dava konusu yapılmış maddi olay ve olguların kanıtlanması, delillerin değerlendirilmesi, hukuk kurallarının yorumlanması ve uygulanması ile derece mahkemelerince uyumsuzlukla ilgili varılan sonucun esas yönünden adil olup olmaması bireysel başvuru incelemesine konu olamaz. Bunun tek istisnası derece mahkemelerinin tespit ve sonuçlarının adaleti ve sağduyuyu hiçe sayan tarzda bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik içermesi ve bu durumun kendiliğinden bireysel başvuru kapsamındaki hak ve

özgürlükleri ihlal etmiş olmasıdır. Bu çerçevede kanun yolu şikâyeti niteliğindeki başvurular, derece mahkemesi kararları bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik içermedikçe Anayasa Mahkemesince incelenemez (*Necati Gündüz ve Recep Gündüz*, B. No: 2012/1027, 12/2/2013, § 26).

29. Somut olayda başvurucu; aleyhine açılan boşanma davasına karşı dava açarak boşanma, maddi ve manevi tazminat, tedbir nafakası ve ziyet alacağı taleplerinde bulunmuştur. Mahkeme, davacı ve davalı tanıklarını dinleyerek bu tanık beyanlarına göre tarafların artık bir araya gelmelerinin zor olduğu ve evlilik birliğinin kendilerine yüklediği sorumlulukları yerine getirmedikleri, her iki tarafın eşit kusurlu davranışlarıyla evlilik birliğinin temelinden sarsıldığı kanaatine ulaşmış ve tarafların boşanmalarına karar vermiştir (bkz. § 9). Bu karar, Yargıtay denetiminden geçerek kesinleşmiştir.

30. Mahkemece dosya kapsamındaki deliller değerlendirilerek evlilik birliğinin temelinden sarsılmasında her iki tarafın eşit kusuru olduğu kanaatine varılması ve başvurunun kişilik hakkına yönelik bir saldırı tespit edilmemesi üzerine 4721 sayılı Kanun'un 174. maddesi (bkz. § 15) dikkate alınarak başvurunun maddi ve manevi tazminat taleplerinin reddine karar verildiği anlaşılmaktadır.

31. Öte yandan başvurunun miktar da belirterek yoksulluk nafakası isteminin olmaması nedeniyle başvuru lehine dava süresince takdir edilen tedbir nafakasının kararın kesinleşmesinden sonra yoksulluk nafakası şeklinde devamına hükmedilmediği Yargıtay onama ilamından (bkz. § 10) anlaşılmıştır.

32. Derece Mahkemelerince yukarıda belirtilen şekilde yapılan değerlendirme sonucunda evlilik birliğinin sarsılmasında tarafların eşit kusurlu oldukları kabul edilerek başvurunun maddi ve manevi tazminat ile nafaka taleplerinin reddine karar verilmiş olmasında adaleti ve sağduyuyu hiçe sayan tarzda herhangi bir keyfilik tespit edilmemiştir.

33. Mahkemenin gerekçesi ve başvurunun anılan iddiaları incelendiğinde iddiaların özünün Derece Mahkemeleri tarafından delillerin değerlendirilmesinde ve yorumlanmasında isabet olmadığına ve esas itibarıyla yargılamanın sonucuna ilişkin olduğu görülmektedir.

34. Başvurucu; yargılama sürecinde karşı tarafın sunduğu deliller ve görüşlerden bilgi sahibi olmadığını, kendi delillerini ve iddialarını sunma olanağı bulamadığına, karşı tarafça sunulan delillere ve iddialara etkili bir şekilde itiraz etme fırsatı bulamadığına ya da uyuşmazlığın çözüme kavuşturulmasıyla ilgili iddialarının Derece Mahkemeleri tarafından dinlenmediğine ilişkin bir bilgi ya da kanıt sunmadığı gibi Mahkemenin kararında bariz takdir hatası veya açık bir keyfilik oluşturan herhangi bir durum da tespit edilmemiştir.

35. Açıklanan nedenlerle yargılamanın sonucu itibarıyla adil olmadığına ilişkin iddiaların *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle kabul edilemez olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Gerekçeli Karar Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

36. Başvurucu, karşı dava dilekçesinde yer alan boşanma dışındaki taleplerinin reddine ilişkin kararın gerekçesiz olduğunu ileri sürmüştür.

37. Başvurunun karşı dava yoluyla ileri sürdüğü maddi ve manevi tazminat ile nafaka taleplerinin hangi sebeple reddedildiği gerekçeli karardan anlaşılacakla birlikte (bkz. §§ 30, 31) ziyet alacağı talebiyle ilgili gerekçeli kararda

hakkaniyete uygun bir biçimde incelenmesi hakkı bakımından ihlal edilmiş olur (*Kuznetsov/Rusya*, B. No: 184/02, 11/4/2007, §§ 84, 85).

46. Öte yandan mahkemelerin başvuruçuların önemli bazı iddialarına yanıt vermemiş olması, kişinin iddialarının incelenmesi hakkının yanında adil yargılanma hakkının önemli gerekliliklerinden biri olan mahkemelerin kararı gerekçelendirme yükümlülüğü ile de ilişkilidir. Zira bir muhakemede usule ilişkin koruma sağlayan adil yargılanma hakkının önemli unsurlarından biri olan gerekçeli karar hakkı da kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 31).

47. Mahkemeler “kararlarını hangi temele dayandırdıklarını yeterince açık olarak belirtme” yükümlülüğü altındadır. Bu yükümlülük, tarafların temyiz hakkını kullanabilmeleri için gerekli olmasının yanı sıra tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddialarının kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri ve ayrıca demokratik bir toplumda toplumun kendi adına verilen yargı kararlarının sebeplerini öğrenmelerinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 34).

48. Mahkeme kararlarının gerekçeli olması adil yargılanma hakkının unsurlarından biri olmakla beraber bu hak, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya ayrıntılı şekilde yanıt verilmesi gerektiği şeklinde anlaşılamaz. Bu nedenle gerekçe gösterme zorunluluğunun kapsamı, kararın niteliğine göre değişebilir. Bununla birlikte başvuruçunun ayrı ve açık bir yanıt verilmesini gerektiren usul veya esasa dair iddialarının cevapsız bırakılmış olması bir hak ihlaline neden olacaktır (*Muhittin Kaya ve Muhittin Kaya İnşaat Taahhüt Madencilik Gıda Turizm Pazarlama Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi*, B. No: 2013/1213, 4/12/2013, § 26).

49. Bir kararda tam olarak hangi unsurların bulunması gerektiği, davanın niteliğine ve koşullarına bağlıdır. Muhakeme sırasında açık ve somut bir biçimde öne sürülen iddia ve savunmaların davanın sonucuna etkili olması, başka bir deyişle davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte bulunması hâlinde davayla doğrudan ilgili olan bu hususlara mahkemelerce makul bir gerekçe ile yanıt verilmesi gerekir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 35).

50. Gerekçelendirme; davanın sonucuna etkili olay, olgu ve kanıtları açıklamak yükümlülüğü olmakla birlikte bu şekildeki gerekçelendirmenin mutlaka detaylı olması gerekmez. Ancak gerekçelendirmenin, iddia ve savunmadan birinin diğerine üstün tutulma sebebinin ve bu kapsamda davanın taraflarınca gösterilen delillerden karara dayanak olarak alınanların mahkemelerce kabul edilme ve diğerlerinin reddedilmesi hususunda makul dayanakları olan bir bilgilendirmeyi sağlayacak ölçü ve özene sahip olması beklenir (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 37).

51. Zira bir davada tarafların hukuk düzenince hangi nedenle haklı veya haksız görüldüklerini anlayıp değerlendirebilmeleri için usulüne uygun şekilde oluşturulmuş, hükmün içerik ve kapsamı ile bu hükme varılırken mahkemenin neleri dikkate aldığı ya da almadığını gösteren, ifadeleri özenle seçilmiş ve kuşkuya yer vermeyecek açıklıktaki bir gerekçe bölümünün ve buna uyumlu hüküm fıkralarının bulunması "gerekçeli karar hakkı" yönünden zorunludur (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 38).

52. Somut olayda başvuruçucu, aleyhine açılan boşanma davasına karşı dava açarak ziyet alacağı talebinde bulunmuştur. Mahkeme, taraflar arasında geçimsizlik yarattığı iddia edilen olay ve olgular hakkında davacı ve davalının tanıklarının

beyanlarını alırken başvurunun karşı dava yoluyla talep ettiği ziynet eşyaları ile ilgili bilgi ve görgülerini de tespit etmiş; ziynet alacağı talebi yönünden kuyumcu bilirkişiden rapor almıştır.

53. Yargılama sonunda Mahkeme, başvurunun ziynet alacağı talebinin reddine karar vermiş ancak gerekçeli kararında bu talebin hangi gerekçeyle reddedildiği konusunda bir açıklamaya yer vermemiştir (bkz. § 9). Yargıtay onama ilamında da bu taleple ilgili bir değerlendirme bulunmadığı anlaşılmıştır (bkz. § 10).

54. Eşler arasında ziynet eşyası talebi, 4721 sayılı Kanun'da boşanmanın ferfi talepleri arasında düzenlenmediğinden uygulamada boşanma ve ziynet davaları hukuki bağlantısı olmayan bağımsız davalar olarak değerlendirilmekte, bu nedenle ziynet eşyalarına ilişkin taleplerin harcı yatırılmak suretiyle ayrı bir dava dilekçesiyle ileri sürülmesi gerektiği kabul edilmektedir (Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 8/3/2016 tarihli ve E.2015/14549, K.2016/4448 sayılı ve 21/1/2016 tarihli ve E.2015/20785, K.2016/1184 sayılı ilamları).

55. Başvuru konusu davada da başvuru ziynet alacağıyla ilgili talebini, harcını yatırmak suretiyle karşı dava yoluyla ileri sürmüştür. Bunun sonucu olarak da başvuru "davalı-karşı davacı" sıfatıyla davada yer almıştır.

56. Başvuru ziynet alacağına ilişkin talebini boşanma davasından bağımsız bir dava yoluyla ileri sürdüğünden bu talebin gerekçeli kararda ayrı ve açık bir biçimde incelenmesi, bir başka deyişle gerekçeli kararda bu taleple ilgili hükme varılırken nelerin dikkate alındığı ya da alınmadığını gösteren, başvurunun hangi nedenle haklı veya haksız görüldüğünü anlayıp değerlendirebilmesine imkân sağlayan bir gerekçe bölümünün yer alması zorunludur.

57. Somut davada ise başvurunun ziynet alacağı talebiyle ilgili gerekçeli kararda hiçbir değerlendirme ve açıklama yapılmadan talebin reddine karar verildiği, Yargıtay onama ilamında da bu hususa değinilmeden Mahkeme kararının onandığı anlaşılmıştır. Başvuru tarafından bağımsız bir dava konusu yapılan ziynet alacağı talebinin Derece Mahkemelerince herhangi bir gerekçe ortaya konmadan reddedilmesi, başvurunun davasının neden reddedildiğini öğrenmesinin sağlanması gerekliliğine aykırı olduğu gibi adil yargılanma hakkının önemli gerekliliklerinden biri olan mahkemelerin kararlarını gerekçelendirme yükümlülüğüne aykırılık teşkil etmiştir. Bu nedenle başvuru konusu davada başvurunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

58. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

3. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

59. 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkraları şöyledir:

"(1) Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvuru lehine tazminata hükmedilebilir veya

genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir.”

60. Başvurucu, yargılananın yenilenmesi talebinde bulunmuştur.

61. Adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

62. Adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunduğundan kararın bir örneğinin ziynet alacağı davası yönünden yeniden yargılama yapılmak üzere Malatya 2. Aile Mahkemesine gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

63. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 206,10 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. 1. Yargılananın sonucu itibarıyla adil olmadığına ilişkin iddiaların *açıkça dayanaktan yoksun olması* nedeniyle KABUL EDİLEMEZ OLDUĞUNA,

2. Adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamında gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için ziynet alacağı davası yönünden yeniden yargılama yapılmak üzere Malatya 2. Aile Mahkemesine GÖNDERİLMESİNE,

D. 206,10 TL harç ve 1.800 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 2.006,10 TL yargılama giderinin BAŞVURUCUYA ÖDENMESİNE,

E. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvurucunun Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

F. Kararın bir örneğinin bilgi için Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 12/1/2017 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Engin YILDIRIM

Üye
Recep KÖMÜRCÜ

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Recai AKYEL